

Lakbérkedvezmények

Babák Mihály polgármester juttatta el lapunkhoz az alábbi – Szrnka Gábor által készített – táblázatokat és rövid elemzést a lakbérkedvezmények 2007-2008-as alakulásáról.

Lakbérkedvezmény összegének alakulása

2007. évben

Január	52 fő	107.671,- Ft
Február	58 fő	123.263,- Ft
Március	62 fő	130.640,- Ft
Április	55 fő	125.749,- Ft
Május	55 fő	120.329,- Ft
Június	61 fő	128.075,- Ft
I. félév összesen: 735.727,- Ft		
Július	55 fő	125.717,- Ft
Augusztus	44 fő	100.895,- Ft
Szeptember	45 fő	105.311,- Ft
Október	45 fő	103.514,- Ft
November	44 fő	105.103,- Ft
December	45 fő	105.277,- Ft
II. félév összesen: 645.817,- Ft		
2007. év összesen: 1.381.544,- Ft		

Lakbérkedvezmény összegének alakulása

2008. évben

Január	45 fő	105.905,-Ft
Február	43 fő	100.075,-Ft
Március	44 fő	104.075,-Ft
Április	46 fő	110.005,-Ft
Május	46 fő	104.745,-Ft
Június	41 fő	93.300,-Ft
I. félév összesen: 618.105,-Ft		
Július	39 fő	90.410,-Ft
Augusztus	39 fő	90.915,-Ft
Szeptember	45 fő	101.070,-Ft
Október	48 fő	108.075,-Ft
November	46 fő	103.615,-Ft
December	48 fő	111.195,-Ft
II. félév összesen: 605.280,-Ft		
2008. év összesen: 1.223.385,-Ft		

A két évet összehasonlítva láthatjuk, hogy 2008-ban 158.159,- Ft-tal csökkent a lakbérkedvezményre fordított összeg. 2007. évben 74 család, 2008. évben 66 család vette igénybe a kedvezményt.

Ritka vendég az „Öregdiákoknál”

December 20-ra hívta össze a vezetőség az öregdiákok Barái Körének közgyűlését a Vajdában.

Az iskola diákjai – elsősorban a zeneiskolások, valamint a legkisebbek – műsorral köszöntötték a megjelenteket. Új színlott és kedves meglepetés, hogy a műsorban részt vettek a Zeneiskola tanárai is: az *Ivancsó házaspár* és *Vas István*.

A hagyományoknak megfelelően most is egy „öregdiák” élménybeszámolójával kezdődött az ülés, de az már eltért a hagyományoktól, hogy nem a legidősebbek közül választották a meghívottat. A Szentandrásról

elszármazott *Bencsik János*, Tatabánya rendszerváltás utáni első, mindmáig egyetlen polgármestere számolt be gimnáziumi éveiről (1983-ban érettségizett), és szinte sorra számbavette egykori tanárainak értékeit. Nagyon udvarias volt: a kevésbé pozitív véleménye csak halvány sejtetés formájában jelentkezett.

A legnagyobb meglepetést az okozta, hogy az általa is „slendrián”-nak nevezett órák – amelyek egy ma már nyugdíjas kolléga órái voltak – hagytak benne legmélyebb nyomot, de majd minden tanáráról mondott elismerő szavakat. Bencsik János kötődését 2004-ben nagyvonalú ajándékkal nyomatékosította: 100 000 Ft-ot adományozott könyvtár bővítésre az iskolának.

Beszélt életútjáról is. Érettségi után először teológiát végzett, majd többféle képesítést is szerzett Szociális munkásként dolgozott különböző területeken. Véletlenül – orosz lányi rokon révén – került Tatabányára. „Bevándorlóként”, 25 évesen lett polgármester. Mérték-

tartóan számolt be arról, amit tatabányai csodának neveznek a kívülállók. Ez vezetése alatt következett be, és a mai napig tart. A gazdaságilag összeomlott városban (a legjelentősebb a bányászat és a cementgyártás összeomlása) 12 000 munkanélküli volt. Ma virágzik a gazdasága, külső munkaeörit is fogad, és valószínűleg a jelenlegi válság sem fogja érinteni jelentősen a várost, olyan az iparszerkezete. Részletesen beszámolt arról, hogyan lábaltak ki a bajból – ez egy hosszú interjú érdemelne. Lényege: mindig az adott helyzethez alkalmazkodtak, a várható igényeket vették figyelembe, és vállalkozói alapon oldották meg a feszítő gondokat. Ma még országgyűlési képviselő, egyben polgármester is, de városában az év elején bejelentette, hogy nem indul többször a polgármesterségért – belefáradt. Bejelentését Szarvason is megerősítette.

Bensőséges, őszinte hangon beszélt magánéletének válságáról és kilábalásáról, valamint világnézetének gyakorlati oldalairól: felelőségével együtt részt vettek egy hosszú zárandokúton, megszervezték és szervezik az ausztriai Máriazellől Csiksomyóig tartó zárandokutakat is.

Egy kérdésre válaszolva kifejtette véleményét az intézmény-összevonási hullámról. Nem ért egyet az összevonásokkal. Úgy érzi, hogy a fenntartók leadják a felelősséget az intézményeknek, és a várható ellentétek, feszültségek feloldását az igazgatók nyakába varrják. Tatabányán is ugyanolyan gondok feszegetik az oktatás kereteit, mint mássutt: kevés a gyerek, sok az intézmény, kevesebb pedagógusra van szükség. Ő az ún. kimetszés híve. Ez azt jelenti, hogy nem összevonnak, hanem felszámolnak intézményeket. A „kimetszés” ugyan fájdalommal jár, de egyértelmű megoldást jelent hosszú távra is.

Beszámolóját követően *Tóthné Lipták Erzsébet* intézményegység-vezető vetített képek segítségével mutatta be az eltelt évet az egykori diákoknak.

Ezt követően a rendezők megvendégelték a résztvevő öregdiákokat, akik jó hangulatú beszélgetésen osztották meg hajdani élményeiket.

Kutas Ferenc